

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 38.

Vydána dne 4. dubna 1940.

Cena: K 1.—

Obsah: 112. Nařízení o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

112.

Vládní nařízení

ze dne 29. února 1940

o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci,
invalidity a stáří.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Zákon ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících, se mění takto:

§ 12, odst. 1 a 9 zní:

(1) Pojištěnci zařadí se podle pracovního výdělku takto do tříd:

Třída	Pracovní výdělek						Za střední denní výdě- lek platí K
	denně		týdně		měsíčně		
	korun						
	nad	do	nad	do	nad	do	
1.	—	6—	—	36—	—	150—	4—
2.	6—	10—	36—	60—	150—	250—	8—
3.	10—	14—	60—	84—	250—	350—	12—
4.	14—	18—	84—	108—	350—	450—	16—
5.	18—	22—	108—	132—	450—	550—	20—
6.	22—	25·50	132—	153—	550—	637·50	24—
7.	25·50	28·50	153—	171—	637·50	712·50	27—
8.	28·50	31·50	171—	189—	712·50	787·50	30—
9.	31·50	34·50	189—	207—	787·50	862·50	33—
10.	34·50	37·50	207—	225—	862·50	937·50	36—
11.	37·50	40·50	225—	243—	937·50	1012·50	39—
12.	40·50	—	243—	—	1012·50	—	42—

(⁹) Pro pojištění invalidní a starobní tvoří třídy 1. a 2. třídu Aa
třída 3. třídu Ab
třídy 4. a 5. třídu B
třídy 6. a 7. třídu C
třídy 8. a 9. třídu D
třídy 10. a 11. třídu E
třída 12. třídu F.

§ 95, I, č. 2, věta první zní:

2. Pojištěnci, jenž je neschopen práce pro nemoc nepřivoděnou úmyslně, od čtvrtého dne této neschopnosti, nejdéle po dobu 365 dnů, denní nemocenské, které — kromě případu uvedeného v § 95 a) — se poskytuje v této výši:

ve třídě	K
1.	2·70
2.	5—
3.	7·50
4.	10—
5.	13—
6.	16—
7.	18—
8.	20—
9.	22—
10.	24—
11.	26—
12.	28—

§ 95 a), odst. 1 zní:

(1) Vyměřuje-li nemocenská pojišťovna pojistné vyšší než 5% středního denního výdělku, poskytuje se v jejím obvodu místo nemocenského uvedeného v § 95, I, č. 2 po dobu prvních čtrnácti dnů toto denní nemocenské:

ve třídě	K
1.	2'50
2.	4'—
3.	6'—
4.	8'—
5.	10'—
6.	12'—
7.	13'50
8.	15'—
9.	16'50
10.	18'—
11.	19'50
12.	21'—.

§ 111, odst. 3, věta první zní:

(3) Částky zvyšovací činí za každý týden získaný

ve třídě Aa	K 0'75
ve třídě Ab	K 1'—
ve třídě B	K 1'35
ve třídě C	K 1'65
ve třídě D	K 2'05
ve třídě E	K 2'50
ve třídě F	K 2'95.

§ 112, odst. 2

se nahrazuje těmito ustanoveními:

(2) Požitek důchodu starobního počíná dnem splnění podmínek v odstavci 1 uvedených; požívá-li však pojištěnec nemocenského, počíná požitek tohoto důchodu po uplynutí doby, po kterou mu náleželo nemocenské.

(3) Požitek důchodu končí odpadnutím podmínek v odstavci 1 uvedených nebo úmrtím oprávněné osoby.

§ 113 zní:

(1) Invalidní nebo starobní důchod zvyšuje se za každé dítě, které by v případě úmrtí důchodce mělo nárok na důchod sirotčí (§ 118), pokud důchodce o ně pečuje, o vychovávací příplatek, který za každé dítě činí jednu osminu důchodu vyměřeného podle § 111.

(2) Vychovávací příplatek činí však nejméně ročně K 480'— za první dítě a K 360'— za každé další dítě.

(3) Nároku na vychovávací příplatek není, požívá-li dítě, za něž se o tento příplatek žádá, důchodu sirotčího podle tohoto zákona.

§ 116, odst. 1 zní:

(1) Důchod vdovský (vdovecký) činí polovinu důchodu, jehož požíval pojištěnec (pojištěnka), nebo na nějž měl nárok, bez zvý-

šení podle §§ 113 a 120 a) nejméně však K 870'— ročně, nečítajíc v to příspěvek podle § 123.

§ 120, odst. 1 zní:

(1) Důchod sirotčí činí pro jednostranně osiřelé dítě čtvrtinu, pro oboustranně osiřelé dítě polovinu důchodu invalidního nebo starobního [bez zvýšení podle §§ 113 a 120 a)], jehož pojištěnec v době úmrtí požíval nebo na nějž měl nárok. Důchod sirotčí činí pro jednostranně osiřelé dítě nejméně ročně K 420'—, pro oboustranně osiřelé dítě nejméně K 870'—, nečítajíc v to příspěvek podle § 123.

§ 120 b), odst. 2 zní:

(2) Výbavné se určí podle třídy, v níž byla pojištěnka zařaděna v době uzavření sňatku nebo naposledy před touto dobou, a činí:

ve třídě Aa částku	K 400
„ „ Ab „	K 450
„ „ B „	K 500
„ „ C „	K 550
„ „ D „	K 600
„ „ E „	K 650
„ „ F „	K 700.

§ 121, odst. 1 zní:

(1) Zemřel-li pojištěnec dříve, než uplynula doba čekací (§ 107), mají jeho pozůstalí nárok na odbytné, které se určí podle třídy, v níž byl pojištěnec zařaděn v době úmrtí a činí:

ve třídě Aa částku	K 550
„ „ Ab „	K 600
„ „ B „	K 650
„ „ C „	K 700
„ „ D „	K 750
„ „ E „	K 800
„ „ F „	K 850.

§ 122 b) zní:

(1) Pojištěnec, který se narodil před 1. lednem 1910 a získal do 31. prosince 1931 sedm set příspěvkových dnů, zvyšuje se nárok na důchod invalidní (starobní) o věkový příplatek; nastal-li pojistný případ do 30. června 1934, je nárok na věkový příplatek i tehdy, získal-li pojištěnec do 31. prosince 1931 aspoň sto příspěvkových týdnů podle § 5 vládního nařízení ze dne 14. března 1930, č. 27 Sb., jímž se stanoví podrobnosti k provedení zásady nedělitelnosti týdenního pojistného pro pojištění invalidní a starobní a nutné výjimky z této zásady.

(2) Věkový příplatek rovná se polovině průměrné roční zvyšovací částky násobené počtem celých roků, o které byl pojištěnec v roce 1926 starší šestnácti let.

(3) Nastal-li pojistný případ před 1. lednem 1932, jest průměrná roční zvyšovací částka dvanáctinásobek průměrné měsíční zvyšovací částky; průměrná měsíční zvyšovací částka jest úhrn zvyšovacích částek (§ 111, odst. 3), získaných po 1. červenci 1926, dělený počtem celých měsíců, uplynulých od 1. července 1926 do posledního dne pojištění před prvním pojistným případem.

(4) Nastal-li pojistný případ po 31. prosinci 1931, jest průměrná roční zvyšovací částka jedna pětina úhrnu zvyšovacích částek, získaných od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1931.

(5) Pozůstalým po osobách uvedených v odstavci 1 se zvyšuje důchod vdovský (vdovecký) a důchod sirotčí o poměrný díl (§§ 116 a 120) věkového příplatku; odbytné podle § 121, odst. 2 se zvyšuje stejně jako důchod invalidní, nastal-li pojistný případ po 29. únoru 1940. Zvýšení podle §§ 113 a 120 a) se vyměřuje z úhrnu důchodu a věkového příplatku.

Odstavec 6 odpadá.

§ 123, odst. 1 a 2 zní:

(1) K zákonnému důchodu poskytuje se státní příspěvek, který činí ročně:

- u důchodu invalidního a starobního K 660.—
- u důchodu vdovského a vdoveckého K 330.—
- u důchodu jednostranně osiřelého dítěte K 180.—
- u důchodu oboustranně osiřelého dítěte K 330.—

(2) Příspěvek se neposkytuje důchodci, u něhož základ pro vyměření daně důchodové na běžný berní rok, nečítaje v to důchody podle zákonů sociálně-pojišťovacích, přesahuje částku prostou daně důchodové.

§ 126, odst. 2 a 3 zní:

(2) Požívá-li osoba oprávněná k důchodu invalidnímu nebo starobnímu podle tohoto zákona též důchodu podle právních předpisů o úrazovém pojištění (zaopatření) dělníků nebo nabude-li takového důchodu, krátí se důchod (bez zvýšení podle § 113) podle tohoto zákona a státní příspěvek o částku, o kterou by úhrn ročních důchodů převyšoval průměrný roční výdělek. Průměrným ročním výdělkem rozumí se jedna třetina výdělku do-

saženého v pracovním (služebním) poměru v době tří let počítaných zpět od posledního výstupu ze zaměstnání. Požíval-li však pojištěnec během těchto tří let nemocenského, přihlíží se při stanovení průměrného ročního výdělku ještě k době další, těmto třem letům bezprostředně předcházející, která se rovná době požitku nemocenského. Důchod vdovský (vdovecký) a státní příspěvek se krátí o částku, o kterou by úhrn důchodů převyšoval polovinu průměrného ročního výdělku pojištěnecova takto zjištěného.

(3) Důchod invalidní (starobní) a státní příspěvek se však nekrátí, nepřevyšuje-li úrazový důchod 1200 K nebo úhrn důchodů 6000 K ročně; důchod vdovský (vdovecký) a státní příspěvek se nekrátí, nepřevyšuje-li důchod úrazový 1200 K nebo úhrn důchodů 3600 K ročně. Důchod a státní příspěvek smějí býti sníženy nejvýše o částku, o kterou důchod úrazový převyšuje 1200 K ročně; úhrn důchodů nesmí klesnouti pod 6000 K, po případě 3600 K ročně.

Dosavadní odstavec 3 mění se v odstavec 4.

§ 135, odst. 2 zní:

(2) Vrácení přijatých dávek může býti požadováno jen, když pojištěnec nebo další osoby uvedené v § 137, odst. 1 přivodili přiznání dávky tvrzením nepravdivých nebo zatajením směrodatných okolností nebo bylo-li soudně zjištěno, že vyloudili dávky trestním jednáním. Od důchodce nebo příjemce dávky lze vyžadovati vrácení přijatých dávek i tehdy, zanedbal-li povinnost uloženou mu v § 22. Ústřední sociální pojišťovna je oprávněna uhraditi si dávky neprávem přijaté srážkami z běžného nebo později přiznaného důchodu nebo jiné dávky. O povinnosti k vrácení přijatých peněžitých dávek se rozhoduje výměrem.

§ 158, odst. 1 zní:

(1) Pojistné pro pojištění invalidní a starobní činí denně v haléřích:

ve třídě	Aa	50	haléřů
„	„	Ab	64
„	„	B	90
„	„	C	110
„	„	D	140
„	„	E	170
„	„	F	200

§ 246, odst. 2 zní:

(2) Má-li pojištěnec z důvodu tělesného poškození nebo jeho pozůstalí z důvodu jeho

úmrtí nebo vlastního tělesného poškození zákonný nárok na náhradu škody proti osobě třetí, přísluší též Ústřední sociální pojišťovně proti této osobě nárok na náhradu dávky, kterou je povinna z téhož důvodu poskytnouti, a to až do výše náhradního nároku pojištěn-
cova nebo jeho pozůstalých.

§ 250, odst. 1, věta předposlední zní:

Pojištěnci mohou pokračovati ve třídě, do níž byli zařadění v době zániku pojištění nebo v nižší třídě; byli-li však zařadění do 4. až 12. třídy, nemohou pokračovati v nižší třídě, než ve třídě 3.

§ 250 a), odst. 1 zní:

(1) Kdo vystoupil ze zaměstnání nebo byl odhlášen podle § 17, odst. 2 a dovršil čekací dobu (§ 107), může, nebyl-li mu přiznán invalidní nebo starobní důchod, pokračovati dobrovolně v pojištění invalidním a starobním. Pojištěnci mohou pokračovati ve třídě, do níž byli zařadění v době zániku pojištění, nebo v nižší třídě; pokud však byli zařadění do třídy B nebo vyšší, nemohou pokračovati v nižší třídě než Ab.

§ 254, odst. 1 zní:

(1) Všechna jednání a listiny, jichž je třeba k založení, upravení a projednání právních poměrů mezi pojišťovnami navzájem, dále mezi pojišťovnami s jedné a úřady, zaměstnavateli, pojištěnci nebo jejich rodinnými příslušníky, důchodci, léčebnými ústavy, lékaři, lékárníky, zubními techniky a porodními asistentkami s druhé strany, jakož i řízení v pojišťovacím soudnictví a zápisy pojišťoven jsou prosty kolků a poplatků. Stejného osvobození požívají i knihovní zápisy, jichž je třeba k založení, upravení a projednání právních poměrů mezi pojišťovnami navzájem. Žádá-li o to pojišťovna nebo její zmocněný zástupce, je soud povinen vyhotoviti a vydati bezplatné opis (stejnopolis) protokolu, který jest prost kolků a poplatků.

§ 255, odst. 4 zní:

(4) Veřejné zdravotní ústavy (i kliniky) jsou povinny na požádání pojišťoven, na něž se tento zákon vztahuje, jakož i v řízení v pojišťovacím soudnictví prováděti příslušné vy-

šetření zdravotního stavu osob uplatňujících nárok na dávky podle tohoto zákona, podávati o tom dobrá zdaní a vydávati opisy chorobopisů (zprávy o průběhu nemoci), potřebné ke zjištění nároku na dávky podle tohoto zákona. Náhrady za tyto úkony určí ministr sociální a zdravotní správy.

Dosavadní odstavec 4 se mění v odstavec 5.

čl. II.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 1.

Ústřední sociální pojišťovna vyměří nově dávku podle průběhu pojištění uvedeného v posledním pravoplatném výměru. Proti novému vyměření dávky není opravného prostředku.

§ 2.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března 1940 a vztahuje se i na pojistné případy nastalé před jeho účinností. Nastal-li pojistný případ před 1. březnem 1940 a dosud nebyl důchod vyměřen, plyne zvýšený důchod až od důchodové splátky splatné v březnu 1940. Osobám, které již v únoru 1940 požívaly důchodu podle pojišťovacího zákona a kterým i v březnu 1940 poskytně Ústřední sociální pojišťovna důchodovou částku, splatnou v tomto měsíci, je na místě zvýšení z tohoto nařízení plynoucího za měsíc březen, duben a květen 1940 vyplatiti náhradu, která se rovná měsíční splátce důchodové za měsíc březen 1940.

(2) Ustanovení o zvýšení odbytného podle § 121, odst. 1 a 2 jakož i ustanovení § 126, odst. 2 vztahuje se pouze na pojistné případy nastalé za účinnosti tohoto nařízení.

(3) Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.